

Dosarul nr. 2ra-307/23
(2-21033566-01-2ra-22022023)

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. L. Turculeț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, I. Dănăilă, R. Petrov)

Î N C H E I E R E

23 august 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Viorica Puica

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Frangu, reprezentat de avocatul Maxim Todorov, împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 04 martie 2021, Gheorghe Frangu, reprezentat de avocatul Maxim Todorov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală (f. d. 4-9 vol. I).

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că la 27 aprilie 2016, de către organul de urmărire penală a fost emisă ordonanța prin care a fost recunoscut în calitate de bănuț în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal, în cauza penală nr. XXXXX.

În motivarea ordonanței, în calitate de circumstanțe fapțice, a fost invocat că în anul 2012, persoane nestabilite au falsificat facturile fiscale nr. 123647 din 14 mai 2000, nr. 123652 din 22 mai 2000, nr. 123650 din 25 mai 2000, actul de plantare a viței de vie din 01 iunie 2000 care indică faptul că GȚ „Danco” a primit bunuri și servicii în luna mai 2000 de la SA „Combinatul de Vinuri Taraclia”, pe când, prima a fost fondată abia la 09 iunie 2000, precum și contractul de plantare a viței de vie din 20 mai 2004, două certificate eliberate de către Primăria comunei Salcia, r-nul Taraclia, prin care se confirmă plantarea în anul 2005, pe terenurile agricole ale

GȚ „Danco” a viței de vie pe o suprafață de 13,45 ha și facturile fiscale inexistente nr. 0986190, 0986189 din 01 mai 2005, nr. 0986851 din 13 mai 2005, nr. 0986852 din 05 mai 2005, nr. 0986188 din 01 mai 2005, nr. 0986873 din 01 iunie 2005, facturile fiscale nr.CH 0986008, CH 0986020 și CH 0986036 din 31 decembrie 2004, prin care se confirmă că SA „Combinatul de Vinuri Taraclia” a eliberat GȚ „Danco” servicii și chimicale în sumă de 130 038,21 de lei, facturile fiscale nr. BD 042937, 042940, 0429414, 0429467, 0429419, care fiind prezentate instanței de judecată, prin hotărârea din 20 februarie 2012 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, în baza dosarului nr. 2e-666/12, de la GȚ „Danco” în beneficiul SA „Combinatul de Vinuri Taraclia” s-a încasat suma de 3 345 675,63 de lei.

A susținut reclamantul că prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din 26 iulie 2016 emisă de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Prin ordonanța din 27 iunie 2017 emisă de către procurorul-șef interimar al Procuraturii mun. Chișinău, în ordine de control ierarhic superior, a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea depusă de administratorul GȚ „Danco”, Danil Cocianji, în cadrul cauzei penale nr. XXXXX.

Prin ordonanța din 26 iulie 2017 emisă de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Gheorghe Frangu din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) din Codul penal, cu clasarea procesului penal nr. XXXXX.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial plângerea depusă de administratorul GȚ „Danco”, Danil Cocianji, în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală, fiind declarată nulă ordonanța din 26 iulie 2017 adoptată de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, cu privire la scoaterea de sub urmărire penală a lui Gheorghe Frangu, conform art. 361 alin. (2) din Codul penal și clasat procesul penal nr. XXXXX, cu reluarea urmăririi penale și obligarea procurorului de a lichida încălcările admise ale drepturilor și intereselor petiționarului GȚ „Danco”, în rest, solicitările au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca neîntemeiat recursul declarat de Gheorghe Frangu, administratorul GȚ „Danco”, Danil Cocianji și procurorul în Procuratura mun. Chișinău, fiind menținută încheierea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

A notat reclamantul că, cuantumul prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și procuraturii se determină luând în considerare gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost bănuit. În acest sens, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, i s-a imputat săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) din Codul penal (escrocheria). Deci, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, dânsul a fost bănuit de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, ceea ce constituie o bănuială foarte serioasă, cu un impact destul de puternic asupra imaginii persoanei bănuite.

Un alt criteriu de evaluare a intensității suferințelor morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și ale procuraturii, este determinat de rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei.

A menționat că prin hotărârea din 20 februarie 2012 a Judecătorei Economice de Circumscripție, a fost încasată de la GȚ „Danco” în beneficiul SA „Combinatul de Vinuri din Taraclia” suma de 3 345 675,63 de lei, hotărâre care a fost menținută de Curtea de Apel Cahul și Curtea Supremă de Justiție, precum și în procedura de revizuire a Curții Supreme de Justiție, circumstanță care confirmă lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Circumstanța respectivă a fost constatată și expres indicată de către instanța de judecată în motivarea încheierii din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

La fel, prin încheierea din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, instanța de judecată a stabilit că încasarea unor mijloace financiare în baza unor hotărâri civile valabile exclude pornirea urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii de escrocherie și efectuarea ulterioară a acțiunilor procesuale prevăzute de legislația în vigoare, deoarece unica instanță competentă să decidă valabilitatea sau nulitatea actului juridic este instanța de judecată, lipsind prin urmare însăși faptul vreunei infracțiuni. Curtea de Apel Chișinău, în motivarea deciziei din 21 martie 2018, a constatat că, conținutul și esența litigiilor vizate conturează natura civilă a relațiilor dintre fondatorii întreprinderilor GȚ „Danco” și SA „Combinatul de vinuri Taraclia”, iar pretențiile administratorului GȚ „Danco” nu constituie altceva decât pretinderea voalată a unor compensații, venituri ratate, obiecții de natură patrimonială, care, de fapt, urmează a fi revendicate pe cale judiciară, dar nu prin invocarea unor încălcări de ordin penal.

A precizat reclamantul că, în pofida existenței unei hotărâri definitive și irevocabile, administratorul GȚ „Danco” continua să invoce caracterul ilicit al acțiunilor lui, prin depunerea unor plângeri absolut neîntemeiate, deși litigiul în cauză fusese deja soluționat în ordinea procedurii civile, iar organul de urmărire penală, cunoscând acest lucru, ilicit și neîntemeiat a emis ordonanța prin care i-a imputat comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) din Codul penal, ceea ce i-a cauzat stare de nervozitate și stres, fiind practic nevoit să-și demonstreze nevinovăția și caracterul licit al acțiunilor sale.

Prin imputarea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) din Codul penal, i-a fost prejudiciată enorm imaginea profesională și reputația, or, faptele ilicite imputate erau legate nemijlocit de exercitarea atribuțiilor de serviciu în calitate de administrator al SA „Combinatul de Vinuri Taraclia”. Lucrul în cauză s-a manifestat prin pierderea încrederii în legalitatea acțiunilor întreprinse de către el, atât de către clienți, cât și, în special, de către angajații combinatului.

A comunicat reclamantul că o importanță deosebită la evaluarea suferințelor morale cauzate prin tragerea ilegală la răspundere penală, o are durata urmăririi penale.

Urmărirea penală pe cauza penală nr. XXXXX a fost pornită la 14 iulie 2015. Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuțit a fost emisă la 27 aprilie 2016, iar

ordonanța privind clasarea cauzei penale a fost emisă la 26 iulie 2016. Ordonanța privind clasarea cauzei penale din 26 iulie 2016 a fost contestată în instanța de judecată, fiind menținută prin încheierea din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și decizia din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

A evidențiat că, deși urmărirea penală pe cauza penală respectivă a durat aproximativ un an, în toată perioada respectivă, a trăit stări de nervozitate, umilință, disconfort enorm, deoarece acționând licit și cu bună-credință, i s-a imputat neîntemeiat comiterea infracțiunii deosebit de grave. În calitate de bănuț, a fost nevoit să participe la numeroase acțiuni procesuale, să de-a explicații, să prezinte acte, fiind pus, de fiecare dată, în situații neplăcute, fiind ferm de legalitatea acțiunilor sale, mai mult, în momentul contractării cu GȚ „Danco”, s-a bazat pe buna-credință și executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate.

A considerat reclamantul că, la emiterea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, organele de urmărire penală și ale procuraturii au manifestat neglijență și nu au dat dovadă de prudența necesară, nefiind examinate toate aspectele enunțate mai sus, or, anume de sarcina acestor autorități ține examinarea minuțioasă și determinarea tuturor circumstanțelor cauzei, înainte de a imputa persoanei comiterea unei infracțiuni.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Reieșind din cele relatate, gravitatea suferințelor morale, disconfortul psihonoțional, starea de stres, nervozitate care i-au fost cauzate prin acțiunea ilicită de recunoaștere în calitate de bănuț de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) din Codul penal, reclamantul a considerat că suma de 50 000 de lei va fi una echitabilă și suficientă în vederea atenuării suferințelor morale cauzate.

În drept, reclamantul Gheorghe Frangu, reprezentat de avocatul Maxim Todorov, și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală, art. 2036, 2037 din Codul civil (în redacția din 01 martie 2019), Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

A solicitat reclamantul Gheorghe Frangu, reprezentat de avocatul Maxim Todorov, încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul său, a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite de tragere la răspundere penală ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, în cuantum de 50 000 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 februarie 2022 a Judecătorei Cahul, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Frangu Gheorghe.

A fost încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Gheorghe Frangu suma de 5 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, precum și suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cererea a fost respinsă, ca neîntemeiată (f. d. 118, 137-147 vol. I).

La 18 februarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 16 februarie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, iar la 11 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost depusă cererea de apel motivată, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii, emiterea unei noi hotărâri de respingerea integrală a acțiunii (f. d. 127-129, 155-164 vol. I).

La 01 martie 2022, Procuratura Generală a Republicii Moldova a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 16 februarie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, iar la 08 iunie 2022, a fost depusă cererea de apel motivată, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii, emiterea unei noi hotărâri de respingerea integrală a acțiunii (f. d. 130-131, 188-193 vol. I).

La 03 martie 2022, Gheorghe Frangu, reprezentat de avocatul Maxim Todorov, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 16 februarie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, iar la 10 martie 2022, a fost depusă cererea de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea ce ține de încasarea de la bugetul de stat a sumei de 5 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii (f. d. 149, 166-171 vol. I).

Prin decizia din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul, au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova.

A fost admis apelul declarat de Gheorghe Frangu, reprezentat de avocatul Maxim Todorov.

A fost modificată hotărârea din 16 februarie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, prin majorarea prejudiciului moral încasat în beneficiul lui Gheorghe Frangu de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, de la 5 000 de lei până la 15 000 de lei.

În rest, hotărârea din 16 februarie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost menținută (f. d. 220, 221-222, 226-255 vol. I).

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond a elucidat circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea cauzei, a determinat corect normele materiale aplicabile raportului juridic, precum și a apreciat obiectiv probele prezentate de părți.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, la evaluarea cuantumului despăgubirii morale atribuite reclamantului Gheorghe Frangu pentru acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de principiul echității despăgubirii persoanei vătămate. Cuantumul de 5 000 de lei atribuit lui Gheorghe Frangu nu este în măsură să constituie o satisfacție echitabilă pentru suferințele psihice cauzate acestuia prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

Având în vedere principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele psihice cauzate, stare de stres și de frustrare provocate reclamantului/apelantului Gheorghe Frangu, durata urmăririi penale, gravitatea infracțiunii pentru care a fost urmărit penal, statutul social al acestuia, fiind

administrator al SA „Combinatul de Vinuri Taraclia”, instanța de apel a considerat că suma de 50 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral solicitată de Gheorghe Frangu constituie un quantum exagerat de mare și nu corespunde cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către acesta. Suma de 15 000 de lei întru compensarea prejudiciului moral cauzat, constituie satisfacție echitabilă și rezonabilă, cât și restabilește situația existentă înainte de prejudiciere.

Prin încheierea din 17 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul, a fost corectată eroarea admisă în dispozitivul deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul, după cum urmează: „Se modificată hotărârea din 16 februarie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, pronunțată în prezenta cauză civilă la acțiunea formulată de Gheorghe Fragu, prin majorarea prejudiciului moral încasat în beneficiul lui Gheorghe Frangu de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, de la 5 000 de lei până la 15 000 de lei” (f. d. 223-225 vol. I).

La 06 ianuarie 2023, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

Instanța de apel, la adoptarea soluției judecătorești, a aplicat eronat normele de drept material ce țin de încasarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

La 19 ianuarie 2023, Procuratura Generală a Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și a încheierii din 17 octombrie 2022 ale instanței de apel, precum și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, Procuratura Generală a Republicii Moldova a indicat că instanțele de judecată inferioare au aplicat eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul a fost expediată în adresa părților la 03 ianuarie 2023, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 256 vol. I), fiind recepționată de către recurenți la 11 ianuarie 2023, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 28-29 vol. II).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 06 ianuarie 2023 și, respectiv, la 19 ianuarie 2023, în termenul legal.

La 23 februarie 2023, în adresa Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Gheorghe Frangu au fost expediate copiile recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 19 vol. II), fiind recepționate de către destinatari la 28 februarie 2023, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 31-34 vol. II).

La 10 martie 2023, Procuratura Republicii Moldova a depus referință la recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, solicitând admiterea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Gheorghe Frangu (f. d. 21-23 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

Examinând admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs formulate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, sunt inadmisibile, pentru motivele ce succed.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Verificând motivele de casare, invocate în cererile de recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2) lit. c), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume, dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

Completul de judecată reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, ca fiind inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni